

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2017/1852

2017 m. spalio 10 d.

dėl mokesčių ginčų sprendimo mechanizmų Europos Sąjungoje

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 115 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) situacijos, kai skirtingos valstybės narės skirtingai aiškina ar taiko dvišalių susitarimų ir konvencijų dėl mokesčių arba Konvenciją dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną (90/436/EEB) ⁽³⁾ (toliau – Sąjungos arbitražo konvencija) nuostatas, gali sukelti didelių mokesčių kliūčių tarpvalstybiniu mastu veiklą vykdančioms įmonėms. Dėl to įmonėms užkraunama pernelyg didelė mokesčių našta, tai gali sukelti ekonomikos iškraipymus ir neveiksmingumą ir turėti neigiamą poveikį tarpvalstybinėms investicijoms ir augimui;
- (2) dėl šios priežasties reikia, kad Sąjungoje veiktų mechanizmai, kuriais būtų užtikrintas veiksmingas ginčų dėl tokių dvišalių mokesčių sutarčių ir dėl Sąjungos arbitražo konvencijos aiškinimo ir taikymo, ypač ginčų, dėl kurių gali atsirasti dvigubas apmokestinimas, sprendimas;
- (3) šiuo metu dvišalėse mokesčių sutartyse ir Sąjungos arbitražo konvencijoje numatytais mechanizmais, neįmanoma užtikrinti, kad tokie ginčai visais atvejais būtų laiku veiksmingai išspręsti. Stebėseną, vykdomą įgyvendinant Sąjungos arbitražo konvenciją, parodė, kad esama tam tikrų didelių trūkumų, visų pirma susijusių su galimybe naudotis procedūra ir susijusių su procedūros trukme ir veiksmingu užbaigimu;
- (4) siekiant sukurti teisingesnę mokesčių aplinką, reikia sugriežtinti skaidrumo taisykles ir sustiprinti kovos su mokesčių vengimu priemones. Tuo pat metu, siekiant teisingos apmokestinimo sistemos, būtina užtikrinti, kad ginčų sprendimo mechanizmai būtų visapusiški, veiksmingi ir tvarūs. Ginčų sprendimo mechanizmus taip pat

⁽¹⁾ 2017 m. liepos 6 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2017 m. vasario 22 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 225, 1990 8 20, p. 10.

būtina tobulinti atsižvelgiant į riziką, kad dėl reguliaresnės ir tikslingiau orientuotos mokesčių administratorių audito praktikos daugės ginčų dėl dvigubo ar daugkartinio apmokestinimo, kuriuose bus ginčijamasi dėl potencialiai didelių sumų;

- (5) todėl siekiant užtikrinti teisingas ir efektyvias mokesčines sistemas Sąjungoje, labai svarbu nustatyti veiksmingą ir efektyvią mokesčių ginčų sprendimo sistemą, kuri užtikrintų teisinį tikrumą ir verslui palankią investavimo aplinką. Ginčų sprendimo mechanizmai taip pat turėtų užtikrinti suderintą ir skaidrią ginčų sprendimo sistemą ir taip suteikti naudos visiems mokesčių mokėtojams;
- (6) ginčų sprendimas turėtų būti taikomas dvišalių mokesčių sutarčių ir Sąjungos arbitražo konvencijos skirtingo aiškinimo ir taikymo atvejais – visų pirma tais atvejais, kai dėl skirtingo aiškinimo ir taikymo atsiranda dvigubas apmokestinimas. Tai turėtų būti pasiekama taikant procedūrą, pagal kurią dėl ginčijamo klausimo pirmiausia būtų kreipiamasi į atitinkamų valstybių narių mokesčių administratorius, kad ginčas būtų išspręstas taikant bendro susitarimo procedūrą. Valstybės narės turėtų būti skatinamos paskutiniuose bendro susitarimo procedūros laikotarpiu etapuose naudoti neprivalomo pobūdžio alternatyvaus ginčų sprendimo būdus, pavyzdžiui, tarpininkavimą ar taikinimą. Jeigu susitarimo nepasiekama per tam tikrą laikotarpį, ginčijamam klausimui turėtų būti taikoma ginčų sprendimo procedūra. Reikėtų užtikrinti lankstumą ginčų sprendimo metodo pasirinkimo atžvilgiu, numatant galimybę rinktis *ad hoc* struktūras arba labiau nuolatinės struktūras. Ginčų sprendimo procedūros galėtų būti vykdomos pasitelkiant patariamąją komisiją, kurią sudarytų atitinkamų mokesčių administratorių atstovai ir nepriklausomi autoritetą turintys asmenys, arba alternatyvaus ginčų sprendimo komisiją (pastaroji užtikrintų lankstumą pasirenkant ginčo sprendimo metodus). Be to, kai tinka, siekiant išspręsti ginčą taip, kad jo rezultatas būtų privalomas, valstybės narės dvišaliu susitarimu galėtų pasirinkti naudoti bet kokią kitą ginčų sprendimo procesą, pavyzdžiui, „galutinio pasiūlymo“ arbitražo procesą (dar vadinamą „paskutinio geriausio pasiūlymo“ arbitražu). Mokesčių administratoriai turėtų priimti galutinį privalomą sprendimą, remdamiesi patariamąsios komisijos arba alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos nuomone;
- (7) patobulintas ginčų sprendimo mechanizmas turėtų būti grindžiamas Sąjungoje taikomomis sistemomis, įskaitant Sąjungos arbitražo konvenciją. Tačiau šios direktyvos taikymo sritis turėtų būti platesnė nei Sąjungos arbitražo konvencijos, kuri apsiriboja ginčais dėl sandorių kainodaros ir pelno priskyrimo nuolatinėms buveinėms. Ši direktyva turėtų būti taikoma visiems mokesčių mokėtojams, apmokestinamiems pajamų ir kapitalo mokesčiais, kuriems taikomos dvišalės mokesčių sutartys ir Sąjungos arbitražo konvencija. Tuo pat metu asmenims, labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms tenkanti administracinė našta, susijusi su naudojimusi ginčų sprendimo procedūra, turėtų būti mažesnė. Taip pat turėtų būti sugriežtintas ginčų sprendimo etapas. Visų pirma būtina numatyti dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūrų trukmės apribojimą ir nustatyti ginčų sprendimo procedūros sąlygas mokesčių mokėtojams;
- (8) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (9) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, visų pirma pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Šia direktyva ypač siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą teisei į teisingą bylos nagrinėjimą ir laisvę užsiimti verslu;
- (10) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti veiksmingą ir efektyvią ginčų sprendimo procedūrą tinkamo vidaus rinkos veikimo kontekste, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (11) Komisija, praėjus penkeriems metams, turėtų peržiūrėti šios direktyvos taikymą, o valstybės narės Komisijai turėtų pateikti tinkamus duomenis, kad prisidėtų prie šios peržiūros,

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl mechanizmo, taikomo siekiant išspręsti valstybių narių ginčus, kylančius dėl susitarimų ir konvencijų, kuriais numatomas pajamų ir, kai taikytina, kapitalo dvigubo apmokestinimo panaikinimas, aiškinimo ir taikymo. Joje taip pat joje nustatomos susijusių asmenų teisės ir pareigos tokių ginčų atveju. Šioje direktyvoje klausimas, dėl kurio kyla tokie ginčai, vadinamas ginčijamu klausimu.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) kompetentinga institucija – atitinkamos valstybės narės specialiai paskirta valstybės narės institucija;
- b) kompetentingas teismas – atitinkamos valstybės narės paskirtas valstybės narės teismas, kolegija arba kitas organas;
- c) dvigubas apmokestinimas – padėtis, kai dvi arba daugiau kaip dvi valstybės narės nustato mokesčius, kuriems taikomas 1 straipsnyje nurodytas susitarimas arba konvencija, taikomus toms pačioms apmokestinamosioms pajamoms ar kapitalui, ir dėl to susidaro arba i) papildomas mokestis, ii) padidėja mokesčiai išpareigojimais, arba iii) panaikinami ar sumažinami nuostoliai, kurie galėtų būti atimti iš apmokestinamojo pelno;
- d) susijęs asmuo – asmuo, įskaitant fizinį asmenį, kuris yra valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais ir kurio apmokestinimas yra tiesiogiai susijęs su ginčijamu klausimu.

2. Visi šioje direktyvoje neapibrėžti terminai vartojami ta reikšme (išskyrus atvejus, kai pagal kontekstą taikytina kita reikšmė), kuria jie tuo metu vartojami 1 straipsnyje nurodytame atitinkamame susitarime ar konvencijoje, kurie taikomi nuo pirmo pranešimo apie veiksmą, nulėmusį ar nulemsiantį ginčijamą klausimą, gavimo dienos. Jeigu apibrėžtis tokia susitarime ar konvencijoje nenustatyta, neapibrėžtas terminas vartojamas ta reikšme, kuria jis tuo metu vartojamas atitinkamos valstybės narės teisėje mokesčių, kuriems taikomas minėtas susitarimas ar konvencija, tikslais, pirmenybę teikiant reikšmei, nustatytai taikytinuose tos valstybės narės mokesčių srities teisės aktuose, o ne termino reikšmei, nustatytai kituose tos valstybės narės teisės aktuose.

3 straipsnis

Skundas

1. Bet kuris susijęs asmuo turi teisę pateikti kiekvienos atitinkamos valstybės narės kiekvienai kompetentingai institucijai skundą dėl ginčijamo klausimo, prašydamas jį išspręsti. Skundas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmą, nulėmusį ar nulemsiantį ginčijamą klausimą, gavimo dienos, nepriklausomai nuo to, ar susijęs asmuo gali pasinaudoti kurios nors iš atitinkamų valstybių narių nacionalinėje teisėje nustatytomis teisių gynimo priemonėmis. Susijęs asmuo pateikia skundą kiekvienai kompetentingai institucijai tuo pačiu metu, pateikdamas tą pačią informaciją ir skunde nurodydamas kitas susijusias valstybes nares. Susijęs asmuo užtikrina, kad kiekviena atitinkama valstybė narė gautų skundą bent viena iš šių kalbų:

- a) viena iš tos valstybės narės oficialių kalbų pagal nacionalinę teisę arba
- b) bet kuria kita kalba, kuri tai valstybei narei priimtina šiuo tikslu.

2. Kiekviena kompetentinga institucija per du mėnesius nuo skundo gavimo dienos patvirtina, kad jį gavo. Kiekviena kompetentinga institucija taip pat per du mėnesius nuo tokio gavimo dienos praneša kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kad gavo skundą. Tuo metu kompetentingos institucijos taip pat informuoja viena kitą apie tai, kokią kalbą ar kalbas jos ketina naudoti palaikydamos ryšius atitinkamų procedūrų metu.

3. Skundas priimamas tik tuo atveju, jeigu skundą pateikiantis susijęs asmuo visų pirma pateikia kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms šią informaciją:

- a) pavadinimą (-us) (vardą (-us), pavardę (-es)), adresą (-us), mokesčio mokėtojo identifikacinį numerį ir kitą informaciją, kurios reikia skundą kompetentingoms institucijoms pateikiamam susijusiam (-iems) asmeniui (-ims) ir visiems kitiems atitinkamiems asmenims identifikuoti;
- b) atitinkamus mokestinius laikotarpius;
- c) išsamius duomenis apie su konkrečiu atveju susijusius svarbius faktus ir aplinkybes (įskaitant išsamius duomenis apie sandorio struktūrą ir apie susijusio asmens bei kitų atitinkamų sandorių šalių tarpusavio santykius, taip pat, kai taikytina, faktus, kurie buvo sąžiningai nurodyti susijusio asmens ir mokesčių administratoriaus privalomo pobūdžio bendrame susitarime) ir, konkrečiau, informaciją apie veiksmų, nulėmusių ginčijamą klausimą, pobūdį ir datas (įskaitant, kai taikytina, išsamius duomenis apie tas pačias pajamas, gautas kitoje valstybėje narėje ir tokių pajamų priskyrimą apmokestinamosioms pajamoms kitoje valstybėje narėje, taip pat išsamius duomenis apie kitoje valstybėje narėje reikalaujamus sumokėti mokesčius tų pajamų atžvilgiu arba mokesčius tų pajamų atžvilgiu, kuriuos bus reikalaujama sumokėti), taip pat apie susijusias sumas atitinkamų valstybių narių valiutomis, pateikiant patvirtinamųjų dokumentų kopiją;
- d) nuorodą į taikytinas nacionalines taisykles ir susitarimus arba konvencijas, nurodytus 1 straipsnyje. Jeigu yra taikytinas daugiau nei vienas susitarimas ar konvencija, skundą pateikiantis susijęs asmuo patikslina, kuris susitarimas ar konvencija yra aiškinamas atitinkamo ginčijamo klausimo atveju. Toks susitarimas arba konvencija yra taikytinas susitarimas arba konvencija šios direktyvos tikslais;
- e) toliau nurodytą informaciją, kurią pateikė skundą kompetentingai institucijai pateikęs susijęs asmuo, kartu su visų patvirtinamųjų dokumentų kopijomis:
 - i) paaiškinimą, kodėl susijęs asmuo mano, kad esama ginčijamo klausimo;
 - ii) išsamius duomenis apie visus susijusio asmens inicijuotus apeliacinius skundus ir bylinėjimąsi dėl atitinkamų sandorių ir visus su ginčijamu klausimu susijusius teismo sprendimus;
 - iii) susijusio asmens įsipareigojimą kuo išsamiau ir greičiau atsakyti į visus atitinkamus kompetentingos institucijos prašymus ir kompetentingų institucijų prašymu pateikti visus dokumentus;
 - iv) sprendimo dėl galutinio mokesčio apskaičiavimo, kuris pateikiamas kaip pranešimas apie galutinį mokesčio apskaičiavimą, mokesčių audito ataskaitos arba kito lygiaverčio dokumento, nulėmusių ginčijamą klausimą, ir, jei aktualu, mokesčių administratorių išduotų visų kitų dokumentų, susijusių su ginčijamu klausimu, kopijas;
 - v) informaciją apie visus susijusio asmens skundus, pateiktus pagal kitą bendro susitarimo ar ginčų sprendimo procedūrą, kaip apibrėžta 16 straipsnio 5 dalyje, ir aiškiai pareikštą susijusio asmens įsipareigojimą laikytis 16 straipsnio 5 dalies nuostatų, jei taikytina;
- f) visą kompetentingų institucijų prašomą konkrečią papildomą informaciją, kuri laikoma būtina konkrečiam atvejui nagrinėti iš esmės.

4. Kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti 3 dalies f punkte nurodytos informacijos per tris mėnesius nuo skundo gavimo. Vykstant 4 straipsnyje nustatyta bendro susitarimo procedūrai gali būti teikiami tolesni prašymai pateikti informaciją, jei kompetentingos institucijos mano, kad tai reikalinga. Taikomi nacionalinės teisės aktai dėl informacijos apsaugos ir prekybos, verslo, pramonės ar profesinės paslapties arba prekybos procesų apsaugos.

Susijęs asmuo, gavęs prašymą pagal 3 dalies f punktą, turi atsakyti per tris mėnesius nuo tokio prašymo gavimo. Šio atsakymo kopija tuo pat metu siunčiama ir kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

5. Kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos sprendimą dėl susijusio asmens skundo priėmimo ar atmetimo priima per šešis mėnesius nuo skundo arba per šešis mėnesius nuo 3 dalies f punkte nurodytos informacijos gavimo, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė. Apie savo sprendimą kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša susijusiam asmeniui ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Kompetentinga institucija per šešis mėnesius nuo skundo arba 3 dalies f punkte nurodytos informacijos gavimo, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, gali nuspręsti ginčijamą klausimą spręsti vienašališkai, neįtraukdama kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų. Tokiu atveju atitinkama kompetentinga institucija nedelsdama praneša susijusiam asmeniui ir kitoms atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, ir po to šioje direktyvoje nustatytos procedūros nutraukiamos.

6. Susijęs asmuo, pageidaujantis atsiimti skundą, raštišką pranešimą apie atsiėmimą vienu metu pateikia visoms atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Tokiu pranešimu iš karto nutraukiamos visos šioje direktyvoje nustatytos procedūros. Tokį pranešimą gavusios valstybių narių kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja kitas atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas apie procedūrų nutraukimą.

Jeigu dėl bet kokios priežasties ginčijamo klausimo nebelieka, visos šioje direktyvoje numatytos procedūros nedelsiant nutraukiamos, o atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja susijusį asmenį apie šią padėtį ir bendras su tuo susijusias priežastis.

4 straipsnis

Bendro susitarimo procedūra

1. Jeigu atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos priima skundą, jos stengiasi ginčijamą klausimą bendru susitarimu išspręsti per dvejus metus, skaičiuojant nuo paskutinio pranešimo apie vienos iš valstybių narių sprendimą dėl skundo priėmimo.

Atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu, adresuotu visoms kitoms atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, pirmoje pastraipoje nurodytas dvejų metų laikotarpis gali būti pratęstas ne ilgesniu nei vienerių metų laikotarpiu, jeigu prašančioji kompetentinga institucija pateikia raštišką pagrindimą.

2. Kai valstybių narių kompetentingos institucijos per 1 dalyje nurodytą laikotarpį pasiekia susitarimą, kaip išspręsti ginčijamą klausimą, kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija apie šį susitarimą nedelsdama praneša susijusiam asmeniui kaip apie sprendimą, kuris yra privalomas institucijai ir kurį susijęs asmuo turi vykdyti, jeigu jis su juo sutinka ir atsisako teisės į visas kitas teisių gynimo priemones, kai taikytina. Jei procedūros, susijusios su tokiomis kitomis teisių gynimo priemonėmis, jau yra pradėtos, sprendimas tampa privalomas ir vykdytinas tik tuomet, kai susijęs asmuo atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikia įrodymų, kad imtasi veiksmų toms procedūroms nutraukti. Tokie įrodymai pateikiami ne vėliau kaip per 60 dienų nuo tos dienos, kai susijusiam asmeniui buvo pranešta apie tokį sprendimą. Tuomet šis sprendimas vykdomas nedelsiant, neatsižvelgiant į jokių terminus, nustatytus atitinkamų valstybių narių nacionalinėje teisėje.

3. Jeigu atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos per 1 dalyje nustatytą laikotarpį nepasiekia susitarimo, kaip išspręsti ginčijamą klausimą, kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija apie tai informuoja susijusį asmenį ir nurodo bendras priežastis, dėl kurių susitarti nepavyko.

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos sprendimas dėl skundo

1. Atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija gali per 3 straipsnio 5 dalyje nurodytą laikotarpį nuspręsti atmesti skundą, jeigu:

- a) skunde trūksta pagal 3 straipsnio 3 dalį reikalaujamos informacijos (įskaitant visą informaciją, kurią paprašyta pateikti pagal 3 straipsnio 3 dalies f punktą ir kuri nebuvo pateikta per 3 straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą);
- b) ginčijamo klausimo nėra arba
- c) skundas nebuvo pateiktas per 3 straipsnio 1 dalyje nustatytą trejų metų laikotarpį.

Informuodama susijusį asmenį pagal 3 straipsnio 5 dalies nuostatas, kompetentinga institucija pateikia bendras jo atmetimo priežastis.

2. Jeigu per 3 straipsnio 5 dalyje nurodytą laikotarpį viena iš atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų nepriima sprendimo dėl skundo, laikoma, kad ta kompetentinga institucija skundą priėmė.

3. Jeigu atitinkamų valstybių narių visos kompetentingos institucijos skundą atmetė, susijęs asmuo turi teisę apskųsti atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų sprendimą pagal nacionalines taisykles. Pasinaudojęs šia teise susijęs asmuo netenka teisės teikti prašymo pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą:

- a) kol sprendimas vis dar yra nagrinėjamas apeliacine tvarka pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus;
- b) jei sprendimas atmesti vis dar gali būti skundžiamas toliau pagal atitinkamos valstybės narės apeliacinę tvarką arba
- c) kai sprendimas atmesti buvo patvirtintas a punkte nurodyta apeliacine tvarka, tačiau nėra galimybės nukrypti nuo atitinkamo teismo arba kitų teisminių institucijų sprendimo jokioje atitinkamoje valstybėje narėje.

Kai buvo pasinaudota apeliacijos teise, į atitinkamo teismo arba kitų teisminių institucijų sprendimą atsižvelgiama 6 straipsnio 1 dalies a punkto tikslais.

6 straipsnis

Patariamąsios komisijos vykdomas ginčų sprendimas

1. Susijusiam asmeniui pateikus prašymą atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, tokios kompetentingos institucijos pagal 8 straipsnį sudaro patariamąją komisiją (toliau – patariamoji komisija), jeigu:

- a) tokio susijusio asmens pateiktą skundą pagal 5 straipsnio 1 dalį atmetė bent viena atitinkamų valstybių narių kompetentinga institucija, bet ne visos šios institucijos; arba
- b) atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos priėmė susijusio asmens pateiktą skundą, tačiau per 4 straipsnio 1 dalyje numatytą terminą nesutarė dėl to, kaip bendru susitarimu išspręsti ginčijamą klausimą.

Susijęs asmuo gali pateikti tokį prašymą, tik jeigu pagal taikytinas nacionalines taisykles dėl 5 straipsnio 1 dalyje nurodyto atmetimo: apeliacinio skundo negalima pateikti; skundas nėra nagrinėjamas apeliacine tvarka; arba susijęs asmuo oficialiai atsisakė apeliacijos teisės. Prašyme pateikiamas tai patvirtinantis pareiškimas.

Susijęs asmuo prašymą sudaryti patariamąją komisiją pateikia raštu ne vėliau kaip per 50 dienų atitinkamai nuo pranešimo pagal 3 straipsnio 5 dalį ar 4 straipsnio 3 dalį gavimo dienos arba atitinkamo teismo ar teisminės institucijos sprendimo pagal 5 straipsnio 3 dalį priėmimo dienos. Patariamoji komisija sudaroma ne vėliau kaip per 120 dienų nuo tokio prašymo gavimo, o ją sudarius jos pirmininkas nedelsdamas apie tai informuoja susijusį asmenį.

2. 1 dalies a punkto atveju sudaryta patariamoji komisija per šešis mėnesius nuo jos sudarymo dienos priima sprendimą dėl skundo priėmimo. Savo sprendimą kompetentingoms institucijoms ji praneša per 30 dienų nuo jo priėmimo.

Jeigu patariamoji komisija patvirtina, kad įvykdyti visi 3 straipsnyje nustatyti reikalavimai, vienos iš kompetentingų institucijų prašymu pradedama 4 straipsnyje numatyta bendro susitarimo procedūra. Atitinkama kompetentinga institucija apie tą prašymą praneša patariamajai komisijai, kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir susijusiam asmeniui. 4 straipsnio 1 dalyje numatytas laikotarpis prasideda nuo pranešimo apie patariamąsios komisijos priimtą sprendimą dėl skundo priėmimo dienos.

Jeigu per 60 dienų nuo pranešimo apie patariamąsios komisijos sprendimą dienos nė viena iš kompetentingų institucijų nepaprašo pradėti bendro susitarimo procedūros, ta pati patariamoji komisija pateikia nuomonę dėl to, kaip išspręsti ginčijamą klausimą, kaip numatyta 14 straipsnio 1 dalyje. Tokiu atveju 14 straipsnio 1 dalies tikslais laikoma, kad patariamoji komisija yra sudaryta dieną, kurią baigiasi pirmiau nurodytas 60 dienų laikotarpis.

3. Šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkto atveju patariamoji komisija pagal 14 straipsnio 1 dalį pateikia nuomonę dėl to, kaip išspręsti ginčijamą klausimą.

7 straipsnis

Paskyrimas, kurį atlieka kompetentingi teismai arba nacionalinė skyrimo įstaiga

1. Valstybės narės nustato, kad tuo atveju, jeigu per 6 straipsnio 1 dalyje numatytą laikotarpį patariamoji komisija nesudaroma, atitinkamas susijęs asmuo dėl patariamąsios komisijos sudarymo gali kreiptis į kompetentingą teismą arba kitą įstaigą ar asmenį, jų nacionalinėje teisėje paskirtą vykdyti tokias funkcijas (nacionalinę skyrimo įstaigą).

Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija nepaskyrė bent vieno nepriklausomo autoritetą turinčio asmens ir jį pavaduojančio asmens, susijęs asmuo gali prašyti tos valstybės narės kompetentingo teismo arba nacionalinės skyrimo įstaigos iš 9 straipsnyje nurodyto sąrašo paskirti nepriklausomą autoritetą turintį asmenį ir jį pavaduojantį asmenį.

Jeigu to nepadarė visų atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos, susijęs asmuo gali prašyti kiekvienos valstybės narės kompetentingų teismų ar nacionalinės skyrimo įstaigos iš 9 straipsnyje nurodyto sąrašo paskirti abu nepriklausomus autoritetą turinčius asmenis. Tie nepriklausomi autoritetą turintys asmenys burtų keliu iš nepriklausomų asmenų sąrašo pagal 8 straipsnio 3 dalį paskiria pirmininką.

Susiję asmenys prašymą paskirti nepriklausomus autoritetą turinčius asmenis ir juos pavaduojančius asmenis pateikia kiekvienai atitinkamai valstybei, kurios rezidentai jie yra, jeigu procedūroje dalyvauja daugiau nei vienas susijęs asmuo, arba toms valstybėms narėms, kurių kompetentingos institucijos nepaskyrė bent vieno nepriklausomo autoritetą turinčio asmens ir jį pavaduojančio asmens, jeigu dalyvauja tik vienas susijęs asmuo.

2. Dėl nepriklausomų asmenų ir juos pavaduojančių asmenų paskyrimo pagal šio straipsnio 1 dalį į valstybės narės kompetentingą teismą arba nacionalinę skyrimo įstaigą kreipiamasi tik pasibaigus 6 straipsnio 1 dalyje numatytam 120 dienų laikotarpiui ir per 30 dienų nuo to laikotarpio pabaigos.

3. Kompetentingas teismas arba nacionalinė skyrimo įstaiga priima sprendimą pagal 1 dalį ir apie jį praneša pareiškėjui. Jeigu valstybės narės nepaskiria nepriklausomų asmenų, kompetentingas teismas taiko tokią pačią nepriklausomų asmenų paskyrimo procedūrą, kokia yra taikoma pagal galiojančias nacionalines civilinio ir komercinio arbitražo taisykles, kai arbitrus skiria teismai arba nacionalinės skyrimo įstaigos dėl to, kad šalys nesusitaria šiuo klausimu. Valstybės narės kompetentingas teismas arba nacionalinė skyrimo įstaiga informuoja tos valstybės narės kompetentingą instituciją, kuri savo ruožtu nedelsdama informuoja kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas. Valstybės narės kompetentinga institucija, kuri iš pradžių nepaskyrė nepriklausomo autoritetą turinčio asmens ir jį pavaduojančio asmens, turi teisę apskusti tos valstybės narės teismo arba nacionalinės skyrimo įstaigos sprendimą, jeigu ta kompetentinga institucija pagal nacionalinę teisę turi teisę tai daryti. Jeigu skundas atmetamas, pareiškėjas turi teisę apskusti teismo sprendimą pagal nacionalines procesines taisykles.

8 straipsnis

Patariamoji komisija

1. 6 straipsnyje nurodytą patariamąją komisiją sudaro:

- a) pirmininkas;
- b) po vieną kiekvienos atitinkamos kompetentingos institucijos atstovą. Jeigu kompetentingos institucijos sutinka, tokių atstovų skaičius gali būti padidintas iki dviejų kiekvienos kompetentingos institucijos atstovų;
- c) po vieną nepriklausomą autoritetą turintį asmenį, kurį atitinkamų valstybių narių kiekviena kompetentinga institucija paskiria iš 9 straipsnyje nurodyto sąrašo. Jeigu kompetentingos institucijos sutinka, tokių paskirtų asmenų skaičius gali būti padidintas iki dviejų kiekvienos kompetentingos institucijos atstovų.

2. Dėl nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų skyrimo taisyklių susitaria atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos. Paskyrus nepriklausomus autoritetą turinčius asmenis, pagal nepriklausomų asmenų skyrimo taisykles kiekvienam iš jų pavaduoti paskiriamas asmuo, pavaduojantis tais atvejais, jeigu nepriklausomas autoritetą turintis asmuo negalėtų eiti savo pareigų.

3. Jeigu dėl nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų skyrimo taisyklių taip, kaip numatyta 2 dalyje, nebuvo susitarta, tokie asmenys skiriami burtų keliu.

4. Išskyrus atvejus, kai nepriklausomus autoritetą turinčius asmenis paskyrė kompetentingas teismas arba nacionalinė skyrimo įstaiga taip, kaip numatyta 7 straipsnio 1 dalyje, bet kurios iš atitinkamų valstybių narių kompetentinga institucija gali pareikšti prieštaravimą dėl konkretaus nepriklausomo autoritetą turinčio asmens paskyrimo dėl bet kokios atitinkamų kompetentingų institucijų iš anksto sutartos priežasties arba bet kurios iš šių priežasčių:

- a) tas asmuo priklauso vienai iš atitinkamų mokesčių administracijų ar vykdo veiklą jos vardu arba kažkuriuo metu per ankstesnius trejus metus buvo tokioje padėtyje;
- b) tas asmuo turi arba turėjo kurio nors susijusio asmens įmonės didelį akcijų paketą ar balsavimo teisę toje įmonėje arba yra ar buvo jos darbuotojas ar konsultantas kažkuriuo metu per paskutinius penkerius metus iki jo paskyrimo datos;
- c) tas asmuo negali užtikrinti pakankamo objektyvumo sprendžiant ginčą arba ginčus;
- d) tas asmuo yra įmonės, kurios profesinė veikla yra teikti konsultacijas mokesčių klausimais arba kitaip konsultuoti mokesčių klausimais, darbuotojas arba buvo tokioje padėtyje kažkuriuo metu per bent paskutinius 3 metus iki jo paskyrimo datos.

5. Bet kurios iš atitinkamų valstybių narių kompetentinga institucija gali paprašyti, kad autoritetą turintis asmuo, kuris buvo paskirtas pagal 2 arba 3 dalį, arba jį pavaduojantis asmuo atskleistų, kokie interesai, santykiai ar kiti dalykai galėtų daryti poveikį to asmens nepriklausomumui ar nešališkumui arba dėl kurių procedūrų metu pagrįstai galėtų atrodyti, jog esama šališkumo.

Dvylikos mėnesių laikotarpiu nuo patariamiosios komisijos sprendimo pateikimo dienos nepriklausomas autoritetą turintis asmuo, esantis patariamiosios komisijos nariu, negali būti padėtyje, dėl kurios kompetentinga institucija būtų turėjusi pagrindo prieštarauti jo paskyrimui, kaip numatyta šioje dalyje, jeigu jis paskyrimo į tą pačią patariamąją komisiją metu būtų buvęs tokioje padėtyje.

6. Kompetentingų institucijų atstovai ir pagal šio straipsnio 1 dalį paskirti nepriklausomi autoritetą turintys asmenys iš 9 straipsnyje nurodyto asmenų sąrašo išrenka pirmininką. Pirmininku turi būti teisėjas, nebent minėti kiekvienos kompetentingos institucijos atstovai ir nepriklausomi autoritetą turintys asmenys susitarę kitaip.

9 straipsnis

Nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų sąrašas

1. Į nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų sąrašą įtraukiami visi valstybių narių paskirti nepriklausomi asmenys. Šiuo tikslu kiekviena valstybė narė paskiria bent po tris fizinius asmenis, kurie yra kompetentingi, nepriklausomi ir gali veikti nešališkai bei sąžiningai.

2. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai jų paskirtų nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų vardus ir pavardes. Kiekviena valstybė narė taip pat pateikia Komisijai išsamią naujausią informaciją apie tų asmenų profesinę patirtį ir išsilavinimą, kompetenciją, ekspertines žinias ir interesų konfliktus. Pranešime valstybės narės gali nurodyti, kuri iš tų asmenų galima skirti pirmininku.

3. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus nepriklausomų asmenų sąrašo pakeitimus.

Kiekviena valstybė narė nustato jos paskirtų asmenų išbraukimo iš nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų sąrašo tuo atveju, jei tokie asmenys neišliktų nepriklausomi, procedūras.

Jei, atsižvelgdama į atitinkamas šio straipsnio nuostatas, valstybė narė turi pagrįstų priežasčių prieštarauti nepriklausomo autoritetą turinčio asmens palikimui pirmiau minėtame sąrašė dėl jo nepriklausomumo stokos, ji informuoja Komisiją, pateikdama jai susirūpinimą keliančius atitinkamus įrodymus. Komisija savo ruožtu informuoja tą asmenį paskyrusią valstybę narę apie minėtą prieštaravimą ir įrodymus. Remdamasi tokiu prieštaravimu ir patvirtinančiais įrodymais, pastaroji valstybė narė per šešis mėnesius imasi būtinų veiksmų skundui išnagrinėti ir nusprendžia, ar minėtą asmenį palikti sąrašė, ar iš jo išbraukti. Tada valstybė narė nedelsdama atitinkamai informuoja Komisiją.

10 straipsnis

Alternatyvaus ginčų sprendimo komisija

1. Atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susitarti įsteigti ne patariamąją komisiją, bet alternatyvaus ginčų sprendimo komisiją (toliau – alternatyvaus ginčų sprendimo komisija), kad ji pagal 14 straipsnį pateiktą nuomonę dėl to, kaip išspręsti ginčijamą klausimą. Valstybių narių kompetentingos institucijos taip pat gali susitarti įsteigti alternatyvaus ginčų sprendimo komisiją nuolatinio pobūdžio komiteto forma (toliau – nuolatinis komitetas).

2. Alternatyvaus ginčų sprendimo komisija gali skirtis nuo patariamąsios komisijos savo sudėtimi ir forma, bet ne 8 straipsnio 4–5 dalyse išdėstytų taisyklių dėl jos narių nepriklausomumo atžvilgiu.

Alternatyvaus ginčų sprendimo komisija prirėikus gali taikyti kitus ginčų sprendimo procesus ar būdus ginčui išspręsti taip, kad jo rezultatas būtų privalomas. Pagal šį straipsnį atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susitarti dėl kitos rūšies ginčų sprendimo proceso, įskaitant „galutinio pasiūlymo“ arbitražo procesą (kitai vadinamą „paskutinio geriausio pasiūlymo“ arbitražu) kaip alternatyvos pagal 8 straipsnį patariamąsios komisijos taikomai ginčų sprendimo proceso rūšiai, t. y. nepriklausomos nuomonės procesui; šią alternatyvą taikytų alternatyvaus ginčų sprendimo komisija.

3. Atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos susitaria dėl veiklos taisyklių pagal 11 straipsnį.

4. Alternatyvaus ginčų sprendimo komisijai taikomi 12 ir 13 straipsniai, išskyrus atvejus, jei 11 straipsnyje nurodytose veiklos taisyklėse susitarta kitaip.

11 straipsnis

Veiklos taisyklės

1. Valstybės narės nustato, kad per 120 dienų laikotarpį, numatytą 6 straipsnio 1 dalyje, kiekvienos iš atitinkamų valstybių narių kompetentinga institucija susijusiam asmeniui turi pranešti:

- a) patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos veiklos taisyklės;
- b) datą, iki kurios turi būti priimta nuomonė dėl ginčijamo klausimo sprendimo;
- c) nuorodas į visas taikytinas teises nuostatas, nustatytas valstybių narių nacionalinėje teisėje, ir į visus taikytinus susitarimus ar konvencijas.

2. Veiklos taisyklės pasirašo ginče dalyvaujančių valstybių narių kompetentingos institucijos.

Veiklos taisyklėse visų pirma nustatoma:

- a) ginčijamo klausimo aprašymas ir ypatybės;
- b) valstybių narių kompetentingų institucijų sutarti įgaliojimai spręstinių teisinių ir faktinių klausimų atžvilgiu;
- c) ginčo sprendimo subjekto forma – ar patariamoji komisija, ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija, taip pat alternatyvaus ginčų sprendimo proceso rūšis, jei procesas skiriasi nuo patariamąsios komisijos taikomo nepriklausomos nuomonės proceso;
- d) ginčo sprendimo procedūros laikotarpis;
- e) patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos sudėtis (įskaitant narių skaičių ir vardus ir pavardes, išsamią informaciją apie jų kompetenciją ir kvalifikacijas, taip pat atskleidžiant interesų konfliktus);
- f) susijusio (-ų) asmens (-ų) ir trečiųjų šalių dalyvavimą procedūroje reglamentuojančios taisyklės, keitimasis memorandumais, informacija ir įrodymais, išlaidos, naudotina ginčo sprendimo proceso rūšis ir visi kiti aktualūs procedūriniai ar organizaciniai klausimai;
- g) logistinės sąlygos, susijusios su patariamąsios komisijos procedūromis ir jos nuomonės pateikimu.

Jeigu patariamoji komisija įsteigiama nuomonei pateikti pagal 6 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, veiklos taisyklėse pateikiama tik 11 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a, d, e ir f punktuose nurodyta informacija.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato standartines veiklos taisykles remdamasi šio straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostatomis. Tokios standartinės veiklos taisyklės taikomos, jeigu veiklos taisyklės yra neišsamios arba susijusiam asmeniui apie jas nepranešta. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

4. Kompetentingoms institucijoms nepranešus veiklos taisyklių susijusiam asmeniui pagal 1 ir 2 dalis, nepriklausomi autoritetą turintys asmenys ir pirmininkas parengia veiklos taisykles remdamiesi 3 dalyje nurodyta standartine forma ir nusiunčia taisykles susijusiam asmeniui per dvi savaites nuo patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos įsteigimo datos. Jei nepriklausomi asmenys ir pirmininkas nesutaria dėl veiklos taisyklių arba jų nepraneša susijusiam asmeniui, susijęs asmuo ar susiję asmenys gali kreiptis į vienos iš susijusių valstybių narių kompetentingą teismą, kad jis priimtų sprendimą dėl veiklos taisyklių įgyvendinimo.

12 straipsnis

Procedūros išlaidos

1. Išskyrus 2 dalyje nustatytais atvejais ir nebent atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos būtų susitarusios kitaip, valstybės narės vienodomis dalimis pasidalina šias išlaidas:

- a) nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų išlaidas, t. y. sumą, lygią įprastinės sumos, kompensuojamos atitinkamų valstybių narių aukšto rango valstybės tarnautojams, vidurkiui, ir
- b) jei taikytina, nepriklausomiems asmenims mokamus užmokesčius – ne daugiau kaip 1 000 EUR kiekvienam asmeniui už kiekvieną dieną, kai posėdžiauja patariamoji komisija ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija.

Valstybės narės neturi padengti susijusio asmens išlaidų.

2. Atvejais, kai susijęs asmuo:

- a) pateikia pranešimą apie skundo atsiėmimą pagal 3 straipsnio 6 dalį arba
- b) pateikia prašymą pagal 6 straipsnio 1 dalį po to, kai jo skundas buvo atmestas pagal 5 straipsnio 1 dalį, o patariamoji komisija nusprendė, kad atitinkamos kompetentingos institucijos skundą atmetė pagrįstai,

ir kai atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos sutinka, susijęs asmuo padengia visas 1 dalies a ir b punktuose nurodytas išlaidas.

13 straipsnis

Informacija, įrodymai ir posėdžiai

1. Taikant 6 straipsnyje nurodytą procedūrą, kai susijusių valstybių narių kompetentingos institucijos sutinka, atitinkamas (-i) susijęs (-ę) asmuo (-ys) patariamajai komisijai arba alternatyvaus ginčų sprendimo komisijai gali pateikti visą informaciją, įrodymus ar dokumentus, kurie gali būti svarbūs priimant sprendimą. Susijęs (-ę) asmuo (-ys) ir atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pateikia visą informaciją, įrodymus ar dokumentus, jeigu to paprašo patariamoji komisija arba alternatyvaus ginčų sprendimo komisija. Tačiau tos kompetentingos institucijos gali atsisakyti pateikti informaciją patariamajai komisijai bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) norint gauti informaciją, reikia įgyvendinti nacionalinei teisei prieštaraujančias administracines priemones;
- b) informacijos negalima gauti pagal susijusios valstybės narės nacionalinę teisę;
- c) informacija susijusi su prekybos, verslo, pramonės ar profesine paslaptimi arba prekybos procesais;
- d) informacijos atskleidimas prieštarautų viešajai politikai.

2. Susiję asmenys, savo prašymu ir sutikus atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, gali dalyvauti patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos posėdžiuose ar būti juose atstovaujami. Susiję asmenys patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčo sprendimo komisijos prašymu turi dalyvauti minėtų komisijų posėdžiuose ar būti juose atstovaujami.

3. Nepriklausomiems autoritetą turintiems asmenims ir visiems kitiems nariams taikomi įpareigojimai saugoti profesinę paslaptį pagal kiekvienos iš atitinkamų valstybių narių nacionalinės teisės aktus, kiek tai susiję su informacija, kurią jie gauna dėl savo patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos narių pareigų. Susiję asmenys ir, kai taikytina, jų atstovai išipareigoja tvarkyti visą informaciją (įskaitant informaciją apie dokumentus), kurią jie gauna tokių procedūrų metu, pagal slaptos informacijos tvarkymui nustatytas taisykles. Susijęs asmuo ir jo atstovai pateikia atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pareiškimą tuo tikslu, jei tokio pareiškimo reikalaujama vykdant šias procedūras. Valstybės narės nustato atitinkamas sankcijas už įpareigojimo saugoti paslaptį pažeidimus.

14 straipsnis

Patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos nuomonė

1. Patariamoji komisija ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija pateikia savo nuomonę atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jos sudarymo dienos. Kai patariamoji komisija ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija mano, kad ginčijamas klausimas yra toks, kad nuomonei pateikti prireiks daugiau kaip šešių mėnesių, šis laikotarpis gali būti pratęstas dar trimis mėnesiais. Patariamoji komisija ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija apie tokį pratęsimą informuoja atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas ir susijusius asmenis.

2. Patariamoji komisija ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija savo nuomonę pagrindžia 1 straipsnyje nurodyto taikytino susitarimo ar konvencijos nuostatomis, taip pat kitomis taikytinomis nacionalinėmis taisyklėmis.

3. Patariamoji komisija ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisija nuomonę priima paprastąja savo narių balsų dauguma. Jeigu daugumos pasiekti neįmanoma, galutinę nuomonę lemia pirmininko balsas. Patariamąsios komisijos ar alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos nuomonę pirmininkas perduoda kompetentingoms institucijoms.

15 straipsnis

Galutinis sprendimas

1. Susijusios kompetentingos institucijos susitaria dėl to, kaip išspręsti ginčijamą klausimą, per šešis mėnesius nuo patariamąsios komisijos arba alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos nuomonės pranešimo.

2. Kompetentingos institucijos gali priimti sprendimą, kuriuo nukrypstama nuo patariamąsios komisijos arba alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos nuomonės. Tačiau jei joms nepavyksta pasiekti susitarimo dėl to, kaip išspręsti ginčijamą klausimą, jos privalo laikytis tos nuomonės.

3. Kiekviena valstybė narė nustato, kad jos kompetentinga institucija turi nedelsdama pranešti susijusiam asmeniui galutinį sprendimą dėl ginčijamo klausimo išsprendimo. Jei apie galutinį sprendimą nepranešama per 30 dienų, susijęs asmuo, norėdamas gauti galutinį sprendimą, gali paduoti apeliacinį skundą valstybėje narėje, kurios rezidentas jis yra, pagal taikytinas nacionalines taisykles.

4. Galutinis sprendimas atitinkamoms valstybėms narėms yra privalomas ir nėra precedentas. Galutinis sprendimas įgyvendinamas, jei susijęs (-ę) asmuo (-ys) jį pripažįsta ir atsisako teisės į visas nacionalines teisių gynimo priemones per 60 dienų nuo galutinio sprendimo pranešimo datos, jei taikytina.

Išskyrus atvejus, kai atitinkamos valstybės narės atitinkamas teismas ar kita teisminė institucija, remdamosi taikytinomis nacionalinėmis taisyklėmis dėl teisių gynimo priemonių ir taikydamos 8 straipsnyje nurodytus kriterijus, nusprendžia, kad stokota nepriklausomumo, galutinis sprendimas įgyvendinamas pagal atitinkamų valstybių narių, kurios dėl

galutinio sprendimo turi iš dalies pakeisti savo mokesčius, nacionalinę teisę, neatsižvelgiant į nacionalinėje teisėje nustatytus terminus. Jeigu galutinis sprendimas nebuvo įgyvendintas, susijęs asmuo gali kreiptis į galutinio sprendimo neįgyvendinusios valstybės narės kompetentingą teisumą šio sprendimo įgyvendinimo vykdymui užtikrinti.

16 straipsnis

Sąveika su nacionalinėmis procedūromis ir nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Tai, kad valstybės narės veiksmas, dėl kurio kilo ginčijamas klausimas, tampa galutinis pagal nacionalinę teisę, netrukdo susijusiems asmenims pasinaudoti šioje direktyvoje numatytais procedūromis.
2. Tai, kad ginčijamas klausimas sprendžiamas taikant bendro susitarimo procedūrą arba ginčų sprendimo procedūrą, numatytas atitinkamai 4 ir 6 straipsniuose, netrukdo valstybei narei dėl tų pačių klausimų pradėti arba tęsti teismo procesą arba procedūras dėl administracinių arba baudžiamųjų sankcijų taikymo.
3. Susiję asmenys gali pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis pagal atitinkamų valstybių narių nacionalinę teisę. Tačiau tuo atveju, jei susijęs asmuo yra pradėjęs procedūras, kad galėtų pasinaudoti tokia teisių gynimo priemone, atitinkamai 3 straipsnio 5 dalyje ir 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti laikotarpiai pradedami skaičiuoti nuo tos dienos, kurią sprendimas, priimtas tų procedūrų metu, tampa galutinis arba kurią tos procedūros yra galiausiai užbaigiamos arba kurią jos yra sustabdomos.
4. Jeigu sprendimą dėl ginčijamo klausimo priėmė atitinkamas valstybės narės teismas ar kita teisminė institucija, ir pagal savo nacionalinę teisę ta valstybė narė negali nukrypti nuo šių sprendimų, tokia valstybė narė gali nustatyti, kad:
 - a) anksčiau, nei atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pasiekia susitarimą dėl to paties klausimo pagal 4 straipsnyje numatytą bendro susitarimo procedūrą, tokios valstybės narės kompetentinga institucija turi informuoti kitas atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas apie atitinkamo teismo ar kitos teisminės institucijos sprendimą ir ta procedūra turi būti nutraukta nuo tokio pranešimo datos;
 - b) anksčiau, nei susijęs asmuo pateikia prašymą pagal 6 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, jei ginčijamas klausimas 4 straipsnyje numatytos visos bendro susitarimo procedūros metu nebuvo išspręstas. Tos valstybės narės kompetentinga institucija turi informuoti kitas atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas apie atitinkamo teismo ar kitos teisminės institucijos priimto sprendimo poveikį;
 - c) ginčų sprendimo procesas pagal 6 straipsnį turi būti baigtas, jei toks bet kada po to, kai susijęs asmuo pateikė prašymą pagal 6 straipsnio 1 dalį, ir anksčiau nei patariamoji komisija ar alternatyvus ginčų sprendimo komisija pateikė nuomonę atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 14 straipsnį, buvo priimtas atitinkamo teismo ar kitos teisminės institucijos sprendimas; tokiu atveju atitinkamos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija informuoja kitas atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas ir patariamąją komisiją ar alternatyvus ginčų sprendimo komisiją apie atitinkamo teismo ar kitos teisminės institucijos priimto sprendimo poveikį.
5. Pateikus skundą pagal 3 straipsnį, visos kitos procedūros, t. y. bendro susitarimo procedūra arba ginčų sprendimo procedūra, vykdomos pagal susitarimą ar konvenciją, aiškinamą arba taikomą dėl atitinkamo ginčijamo klausimo, yra baigiamos. Tokios kitos procedūros, vykdomos dėl atitinkamo ginčijamo klausimo, užbaigiamos nuo tos datos, kurią bet kuri iš atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų pirmą kartą gauna skundą.
6. Nukrypstant nuo 6 straipsnio, atitinkama valstybė narė gali atsisakyti suteikti galimybę pasinaudoti ginčų sprendimo procedūra pagal tą patį straipsnį atvejais, kai toje valstybėje narėje buvo skirtos sankcijos pajamų ar kapitalo koregavimo dėl mokesstinio sukčiavimo, tyčinio mokėjimo išpareigojimų neįvykdymo ir didelio aplaidumo atžvilgiu. Atvejais, kai buvo pradėtas teismo ar administracinis procesas, kuriame potencialiai galėtų būti nustatytos tokios sankcijos, ir toks procesas vyksta tuo pačiu metu, kai vykdomos kurios nors kitos šioje direktyvoje nurodytos procedūros, kompetentinga institucija gali sustabdyti tokias procedūras pagal šią direktyvą nuo skundo priėmimo dienos iki tokio proceso galutinio rezultato dienos.
7. Valstybė narė gali kiekvienu konkrečiu atveju atsisakyti suteikti galimybę pasinaudoti ginčų sprendimo procedūra pagal 6 straipsnį, jei ginčijamas klausimas nėra susijęs su dvigubu apmokestinimu. Tokiu atveju minėtos valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama informuoja susijusį asmenį ir kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingas institucijas.

17 straipsnis

Specialios nuostatos fizinių asmenų ir mažesnių įmonių

Atvejais, kai susijęs asmuo:

- a) yra fizinis asmuo arba
- b) nėra didelė įmonė ir nėra didžiosios grupės dalis (taip, kaip abi šios sąvokos apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/34/ES ⁽¹⁾),

susijęs asmuo gali teikti skundus, atsakymus į prašymą pateikti papildomos informacijos, atsiėmimus arba prašymus, nurodytus atitinkamai 3 straipsnio 1 dalyje, 3 straipsnio 4 dalyje, 3 straipsnio 6 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje (toliau šiame straipsnyje – perduota informacija), nukrypstant nuo tų nuostatų, tik valstybės narės, kurios rezidentas yra susijęs asmuo, kompetentingai institucijai. Tos valstybės narės kompetentinga institucija per du mėnesius nuo tokios perduotos informacijos gavimo dienos vienu metu praneša apie tai visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Pateikus tokį pranešimą, laikoma, kad tokio pranešimo pateikimo dieną susijęs asmuo pateikė perduotą informaciją visoms atitinkamoms valstybėms narėms.

Tuo atveju, kai gaunama papildoma informacija pagal 3 straipsnio 4 dalį, tą papildomą informaciją gavusios valstybės narės kompetentinga institucija, kuriai buvo pateikta, tuo pačiu metu perduoda tokios informacijos kopiją visų kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Pateikus šią kopiją laikoma, kad visos susijusios valstybės narės gavo papildomą informaciją tokio informacijos gavimo dieną.

18 straipsnis

Viešas informacijos skelbimas

1. Patariamąsios komisijos ir alternatyvaus ginčų sprendimo komisijos savo nuomones paskelbia raštu.
2. Kompetentingos institucijos gali susitarti viešai paskelbti visą 15 straipsnyje nurodytą galutinį sprendimą, jeigu tam pritaria kiekvienas iš atitinkamų susijusių asmenų.
3. Jeigu kompetentingos institucijos ar atitinkamas susijęs asmuo nesutinka, kad būtų viešai paskelbtas visas galutinis sprendimas, kompetentingos institucijos paskelbia galutinio sprendimo santrauką. Toje santraukoje aprašomas klausimas ir dalykas, nurodoma data, susiję mokesčiai laikotarpiai, teisinis pagrindas, pramonės sektorius ir trumpai aprašomas galutinis rezultatas. Joje taip pat aprašomas taikytas arbitražo būdas.

Prieš paskelbdamos pagal pirmą pastraipą viešai skelbtiną informaciją kompetentingos institucijos ją nusiunčia susijusiam asmeniui. Susijęs asmuo ne vėliau nei per 60 dienų nuo tokios informacijos gavimo gali paprašyti kompetentingų institucijų neskelbti informacijos, susijusios su prekybos, verslo, pramonės ar profesine paslaptimi ar prekybos procesu, arba informacijos, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos perdavimo standartines formas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 20 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.
5. Kompetentingos institucijos pagal 3 dalį viešai skelbtiną informaciją nedelsdamos praneša Komisijai.

19 straipsnis

Komisijos vaidmuo ir administracinė parama

1. Komisija nuolat atnaujina 8 straipsnio 4 dalyje nurodytą kompetentingų institucijų sąrašą ir nepriklausomų autoritetą turinčių asmenų sąrašą ir paskelbia juos internete. Tame sąrašė pateikiami tik tų asmenų vardai ir pavardės.
2. Valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi, kad skirtų sankcijas už 13 straipsnyje nurodyto įpareigojimo saugoti paslaptį pažeidimus. Komisija apie jas informuoja kitas valstybes nares.
3. Komisija tvarko centrinę duomenų saugyklą, kurioje archyvuojama ir internete pateikiama pagal 18 straipsnio 2 ir 3 dalis viešai skelbiama informacija.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

20 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas ginčų sprendimo klausimais. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

21 straipsnis

Peržiūra

Iki 2024 m. birželio 30 d. Komisija įvertina šios direktyvos įgyvendinimą ir pateikia ataskaitą Tarybai. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

22 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2019 m. birželio 30 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ji taikoma visiems nuo 2019 m. liepos 1 d. pateikiamiems skundams dėl ginčijamų klausimų, susijusių su pajamomis ar kapitalu, uždirbtomis mokestiniais metais, prasidedančiais 2018 m. sausio 1 d. arba po šios datos. Vis dėlto atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susitarti taikyti šią direktyvą skundams, pateiktiems iki nurodytos datos, arba ankstesniems mokestiniams metams.

24 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge 2017 m. spalio 10 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
T. TÖNISTE